

Forslag

til

Lov om ændring af lov om offentlig forsorg.

(Ændring af reglerne om refusion samt ændringer som følge af den nye kommunale styrelseslovgivning).

Fremsat den 29. januar 1969 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om offentlig forsorg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 232 af 26. maj 1965, som ændret ved lov nr. 51 af 16. februar 1966, lov nr. 106 af 5. april 1967 og lov nr. 239 af 3. juni 1967, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, 1. pkt., indsættes efter ordet „Kommunalbestyrelsen“ ordene: „i primærkommuner“.

2. § 3, 2. pkt., affattes således:

„Der kan efter nærmere af socialministeren fastsatte regler tillægges formanden for det sociale udvalg et honorar.“

3. § 7, stk. 1, affattes således:

„§ 7. Amtsrådet skal sikre, at kommunerne i amtsråds kredsen har rådighed over pladser på et forsorghjem. Amtskommunen overtager den direkte forsorg for personer, der optages på et forsorghjem. I Københavns og Frederiksberg kommuner skal henholdsvis magistraten og kommunalbestyrelsen sikre kommunen rådighed over pladser på et forsorghjem. Aftaler mellem amtskommuner eller Københavns eller Frederiksberg kommuner om ret til at råde over sådanne pladser skal forelægges socialministeren til godkendelse.“

4. I § 11, stk. 2, 1. pkt., udgår: „takster“.

Socialmin. 2. kt. j. nr. 400-5-1969.

5. § 13, 2. pkt. ophæves, og i 3. pkt. ændres „Amtmanden“ til: „Amtsrådet“.

6. I § 50, stk. 3, 1. pkt., udgår: „det mellemkommunale refusionsforbund“.

7. § 57, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

8. I kapitel XVII udgår alle overskrifter bortset fra kapiteloverskriften.

9. I § 105 indsættes foran stk. 1 som nye stykker:

„§ 105. Med de neden for nævnte undtagelser refunderer staten opholdskommunen 75 pct. af udgifter, der er afholdt i overensstemmelse med loven.

Stk. 2. Staten refunderer alle udgifter, der afholdes i henhold til §§ 70 og 71. Endvidere yder staten fuld refusion af udgifter for personer, der forsørges her i landet efter § 21, stk. 2, samt af udgifter i medfør af § 23.“

Stk. 1 og 2 bliver herefter stk. 3 og 4.

10. § 106, stk. 1, ophæves, og stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

11. § 108 ophæves.

12. § 110 affattes således:

„§ 110. Staten refunderer 75 pct. af de af socialministeren godkendte udgifter ved-

rørende forsorghjem. Der ydes dog fuld refusion af udgifter, der afholdes i henhold til § 7, stk. 3.“

13. §§ 111 og 112 ophæves.

14. I § 113, 1. pkt., udgår ordet „dog“ samt ordene „i henhold til § 112“.

15. § 120, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler for refusion af udgifterne vedrørende forsorghjem.“

16. I § 122, stk. 1, udgår i 1. pkt. ordene „eller mellemkommunal refusion, jfr. §§ 108 og 111“, og 2. pkt. affattes således:

„Efter at have gennemgået og om fornødent berigtiget det således modtagne materiale indsender amtet inden den 15. december det reviderede regnskab til socialministeriet.“

17. § 122, stk. 2-5, § 123 og § 124 ophæves.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1970. § 1, nr 6-17 får virkning for udgifter, der vedrører tiden efter den 31. marts 1970. Socialministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren, i hvilket omfang de hidtil gældende refusionsregler skal komme til anvendelse på udgifter, der er afholdt inden lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Loven om offentlig forsorg, som den senest er optrykt ved lovekendtgørelse nr. 232 af 26. maj 1965, er ændret ved lov nr. 51 af 16. februar 1966 (Underholdshjælp i tilfælde af langvarig sygdom m. v.), lov nr. 106 af 5. april 1967 (Adgang til hjælp under arbejdsløshed og hjælp til forsørgelse af børn i hjemmet) og lov nr. 239 af 3. juni 1967 (Forhøjelse af underholdshjælp, hjælp ved fødsel og bortfald af bestemmelser om børnebidrag). Endvidere er der tidligere i indeværende samling fremsat forslag til ændring af loven, gående ud på ophævelse af reglerne om administrativ frihedsberøvelse, ophævelse af indtægtsgrænserne for adgang til børnebidrag og om udvidet adgang til hjælp til forsørgelse af børn i hjemmet.

Det nu fremsatte forslag står i forbindelse dels med den almindelige omlægning af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, der søges gennemført fra og med finansåret 1970-71, dels med ændringerne i den kommunale styrelseslovgivning, der ligeledes træder i kraft den 1. april 1970.

Om baggrunden og hovedprincipperne for omlægningen af byrdefordelingen henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i det forslag til lov om generelle tilskud til kommunerne m. v., der er fremsat af indenrigsministeren.

Et led i omlægningen er bortfaldet af det mellemkommunale refusionsforbund, og for de sociale udgifters vedkommende tilsigtes det, at den del af udgifterne, som hidtil har været genstand for mellem-

kommunal refusion, fremtidig skal refunderes af staten.

En redegørelse for refusionsreglerne efter de gældende regler og refusionsreglerne efter dette lovforslag og de samtidig fremsatte forslag til ændringer af andre dele af sociallovgivningen er givet i bilag 2.

Som det fremgår af denne oversigt har der med hensyn til almindelig hjælp efter forsorgsloven hidtil været ydet refusion fra staten med $\frac{3}{10}$, medens $\frac{4}{10}$ har været genstand for mellemkommunal refusion. For så vidt angår udvidet hjælp efter forsorgsloven (hjælp til værnepligtige, tuberkulosepatienter m. v.) har der hidtil været ydet refusion fra staten med $\frac{8}{10}$, medens ingen del af udgiften har været genstand for mellemkommunal refusion. Med hensyn til enkelte udgifter efter forsorgsloven er der hidtil ydet fuld statsrefusion.

Det foreslås nu som hovedregel, at staten fra 1. april 1970 skal refundere 75 pct. af de udgifter, som kommunerne afholder til såvel almindelig som udvidet offentlig hjælp samt ligeledes 75 pct. af samtlige udgifter ved opretholdelse og drift af forsorghjem. De sidstnævnte udgifter er hidtil i hovedsagen båret af kommunerne over det mellemkommunale refusionsforbund.

Punkterne 4 og 6-17 vedrører ændringer som følge af omlægningen af byrdefordelingen. Punkterne 1-3 og 5 vedrører ændringer som følge af lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse samt lov nr. 225 af 3. juni 1967 om revision af den kommunale inddeling.

Disse love medfører bl. a., at købstadkommunerne fremtidigt inddrages under amtskommunen, og at samtlige landets kommuner undergives samme styrelsmæssige regler alene med en begrænset fravigelse for amtsrådenes vedkommende.

I de beregninger, der ligger til grund for den foreslåede samlede refusionsomlægning, er det anslået, at statens udgifter over de sociale regnskaber for 1970-71 — bortset fra udgifter efter de under arbejdsministeriet hørende love, hvorom henvises til særlige lovforslag — som følge af denne del af omlægningen vil vokse som følger:

	Mill. kr.
Folkepension	720
Invalidepension	119
Enkepension	27
Fribefordring efter sygeforsikringsloven ..	25
Barseldagpenge	60
Hjemmesygepleje	7
Børneværn	37
Børne- og ungdomsforsorg	20
Almindelig offentlig hjælp	45
Forsorgshjem	10
Andre	10
I alt ...	1.080

Lovforslagene inden for det sociale område medfører endvidere som følge af de foreslåede nedsættelser og forhøjelser af de refusionsprocenter, der ellers ville blive resultatet efter overførelsen til staten af det mellemkommunale refusionsforbunds andel, følgende ændringer i statens skønnede udgifter for 1970-71:

	Mill. kr.
Personlige tillæg til pensionister	÷ 24
Hjemmehjælp og husmoderafløsning	÷ 43
Fribefordring efter sygeforsikringsloven ..	÷ 5
Udvidet offentlig hjælp	÷ 3
Almindelig offentlig hjælp	+ 7
Forsorgshjem	÷ 5
Alderdomshjem og plejehjem	÷ 18
I alt ...	÷ 91

De samlede merudgifter for staten for 1970-71 ved de omhandlede omlægninger kan således anslås at ville andrage 989 mill. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Ad 1.

Den foreslåede ændring er i overensstemmelse med affattelsen af § 19, stk. 2, i den nye kommunale styrelseslov. Det præciseres herved, at der ikke på-

hviler amtsrådet pligt til at nedsætte et socialt udvalg. Når der i loven om offentlig forsorg i øvrigt anvendes udtryk som „kommunalbestyrelse“ og „kommune“ tænkes der alene på primærkommunerne.

Ad 2.

Ændringen er nødvendiggjort af, at der ikke længere sondres mellem landkommuner og købstadkommuner. Beføjelsen til at godkende honorarer til formænd for sociale udvalg må derfor også tillægges en enkelt myndighed. Imidlertid kan det næppe længere anses for påkrævet at meddele godkendelse i hvert enkelt tilfælde, og det foreslås derfor, at der af socialministeren kan fastsættes generelle regler for ydelse af honorarer.

Ad 3.

Den ændrede affattelse af bestemmelsen er en følge af den nye lov om kommunernes styrelse, hvorefter også købstæderne vil indgå i det amtskommunale fællesskab.

Bestemmelsen om, at amtskommunen overtager den direkte forsorg for de på forsorgshjemmene anbragte personer, har hidtil været optaget i lovens § 110, stk. 1, men man har fundet det mere hensigtsmæssigt at overføre bestemmelsen til § 7, således at § 110 alene kommer til at vedrøre refusionsordningen. For Københavns og Frederiksberg kommuner, der ikke indgår i et amtskommunalt fællesskab, påhviler den omhandlede forpligtelse henholdsvis Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse.

Ad 4.

Da der ikke i reglementerne skal optages bestemmelser om takster vedrørende forsorgshjem, kan den pågældende bestemmelse i § 11 udgå som overflødig.

Ad 5.

Ændringen af 2. pkt. er en følge af ophævelsen af sondringen mellem landkommuner og købstadkommuner. Da der ikke iøvrigt er tillagt de nye amtsråd tilsynsbeføjelser over for primærkommuner, bør den pågældende bestemmelse ophæves, frem for at tilsynsbeføjelsen udvides til også at omfatte de nuværende købstadkommuner.

Under hensyn til at forsorgshjemmene sorterer under amtskommunerne, vil det derimod være rimeligt, at tilsynsbeføjelsen ifølge bestemmelsen i 3. pkt. overføres fra amtmanden til amtsrådet.

Ad 6.

Ændringen er en følge af ophævelsen af det mellemkommunale refusionsforbund.

Ad 7.

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af den ændrede byrdefordeling mellem stat og kommune, hvorefter staten også for så vidt angår hjælp af denne art kun skal yde refusion med 75 pct. af udgiften.

Ad 8.

På grund af den betydelige omredigering og væsentlige forkortelse af bestemmelserne i kapitel XVII må underinddelingen anses for overflødig og delvis misvisende.

Ad 9.

Der henvises til de almindelige bemærkninger vedrørende den ændrede byrdefordeling mellem stat og kommune, hvorefter den mellemkommunale refusion bortfalder, og hvorefter staten normalt skal refundere 75 pct. af de udgifter, som en kommune afholder til såvel almindelig som udvidet offentlig hjælp. På grund af den betydelige forenkling af refusionsordningen vil alle refusionsbestemmelser vedrørende primærkommunerne herefter kunne samles i en enkelt paragraf (§ 105). Udover bibeholdelse af bestemmelsen om, at staten afholder alle udgifter vedrørende særforsorgen (§§ 70 og 71), foreslås det i stk. 2, at staten fortsat skal refundere alle udgifter for personer, der er modtaget til forsørgelse her i landet, og udgifter ved en dansk statsborgers forsørgelse i udlandet (§ 21, stk. 2, og § 23). Det må anses for rimeligt, at der ydes kommunerne fuld refusion af udgifter vedrørende personer, som ved statsmyndighedernes foranstaltning er modtaget til forsørgelse her i landet. For så vidt angår udgifter ved forsørgelse af danske statsborgere i udlandet, afholdes disse direkte af statskassen uden kommunernes mellemkomst.

På den anden side har man i stk. 3 opretholdt bestemmelsen om, at der for visse udgifter, herunder til administration, overhovedet ikke ydes kommunerne nogen refusion.

Ad 10.

Ændringen er redaktionel.

Ad 11.

Bestemmelserne i stk. 1 om statens refusion af kommunernes udgifter er overført til § 105, jfr. bemærkningerne til forslaget pkt. 9. Hvad angår de hidtidige bestemmelser i § 108, stk. 1, nr. 3, om fuld refusion foreslås — som anført ad pkt. 9 — opretholdt bestemmelserne om fuld refusion af udgifter i henhold til lovens §§ 21, stk. 2, og 23 (§ 108, stk. 1, nr. 3 a). Som anført neden for ad pkt. 12 foreslås det ligeledes at opretholde bestemmelsen om fuld

refusion af visse udgifter vedrørende forsorgshjem (§ 108, stk. 1, nr. 3 d). Bestemmelsen i § 108, stk. 1, nr. 3 b om fuld refusion af udgifter til børnebidrag vil i henhold til lov nr. 239 af 3. juni 1967 om ændring af lov om offentlig forsorg udgå af denne sidste lov, når lov nr. 236 af 3. juni 1967 om børnetilskud og andre familieydelse træder i kraft, hvilket forventes at ske pr. 1. januar 1970.

§ 108, stk. 3, kan ophæves, eftersom de heromhandlede udgifter — med undtagelse af udgifterne til behandling af fnat, der forudsættes refunderet med 75 pct. — afholdes af indenrigsministeriet i henhold til den derunder hørende lovgivning.

Endelig foreslås stk. 4 ophævet dels under hensyn til, at bestemmelsen aldrig har været anvendt, dels fordi det i givet fald synes rimeligt at gøre spørgsmålet om et ekstraordinært kommunetilskud afhængig af de almindelige bevillingsmyndigheders samtykke.

Ad 12.

Der henvises til de almindelige bemærkninger vedrørende byrdefordelingen mellem stat og kommune, idet den påtænkte nyordning med 75 pct. statsrefusion også foreslås anvendt med hensyn til udgifter vedrørende forsorgshjem, i det omfang disse kan godkendes af socialministeren.

Dog foreslås det i overensstemmelse med den hidtidige ordning, jfr. bestemmelsen i § 108, stk. 1, nr. 3 d, at staten refunderer alle udgifter i henhold til forsorgslovens § 7, stk. 3. Dette må anses for rimeligt under hensyn til, at de pågældende foranstaltninger kan skyldes et direkte initiativ fra statsmyndighedernes side, og at de fortsat er underkastet disses regulering og kontrol.

Ad 13-14.

Ophævelsen af § 111 er en følge af ophævelsen af det mellemkommunale refusionsforbund. § 112, stk. 1, bortfalder, idet samtlige refusionsbestemmelser for primærkommunerne nu findes i § 105. § 112, stk. 2, foreslås ophævet, idet man — ligesom med hensyn til bestemmelsen i § 108, stk. 4 — finder, at en særlig statsydelse bør være et almindeligt bevillingsspørgsmål. Ændringen i § 113 er redaktionel.

Ad 15.

Den foreslåede ændring er i realiteten kun af redaktionel karakter.

Ad 16-17.

Ændringerne er en følge af ophævelsen af det mellemkommunale refusionsforbund.

Til § 2.

Loven foreslås at skulle træde i kraft den 1. april 1970, således at den direkte finder anvendelse på udgifter, der er afholdt fra denne dato. For så vidt angår tidligere afholdte, men endnu ikke refunderede, udgifter må de hidtil gældende refusionsregler formentlig — i al fald i et vist omfang — komme til anvendelse. Da det ikke på nærværende tidspunkt

kan bedømmes, hvilken ordning der skal træffes på dette område, idet der herved må tages hensyn til virkningerne af og målsætningen for den stedfundne refusionsomlægning som helhed, foreslås det, at der gives socialministeren bemyndigelse til efter forhandling med indenrigsministeren at træffe afgørelse vedrørende dette spørgsmål.

Bilag 1.

I dette bilag opføres i venstre spalte de i lovforslaget nævnte bestemmelser i den nu-gældende formulering, medens de foreslåede ændringer opføres i højre spalte.

Gældende lov.

§ 2. Kommunalbestyrelsen nedsætter et blandt sine medlemmer efter forholdstal valgt udvalg, det sociale udvalg, under hvilket, medmindre andet er bestemt nedenfor, administrationen af denne lov henlægges. Endvidere henlægges til dette udvalg de til kommunalrådets bestyrelse overdragne legater med sociale formål samt sager om tilskud til sociale øjemed, til velgørende foreninger og lignende. I København og Århus varetages det sociale udvalgs opgaver af magistraten, ligesom de beføjelser, der efter loven er tillagt kommunalbestyrelsen, kan udøves af magistraten. En lignende ordning kan af socialministeren efter indstilling af vedkommende kommunalbestyrelse godkendes for andre store kommuner, hvor der findes en lignende magistratsordning.

§ 3. Når det sociale udvalg består af mindst 5 medlemmer, kan det til behandlingen af de forskellige arter af sager nedsætte underudvalg på mindst 3 medlemmer, sammensat efter forholdstal, men udvalgets formand skal tillige være formand for eller medlem af de forskellige underudvalg. Der kan, når det findes påkrævet, af kommunalbestyrelsen — i landkommuner med amtsrådets samtykke og i alle øvrige kommuner med socialministerens samtykke — tillægges formanden for det sociale udvalg et honorar, der udredes af kommunens kasse.

§ 7. Det påhviler enhver kommunalbestyrelse at sikre kommunen ret til i fornødent omfang at disponere over pladser på et kommunalt forsorgshjem. Forpligtelsen påhviler, for så vidt angår landkommunerne, vedkommende amtsråd. Såfremt der i denne anledning sluttet overenskomst mellem flere amts- eller købstadkommuner, skal den forelægges socialministeren til godkendelse.

Lovforslaget.

1. I § 2, 1. pkt., indsættes efter ordet „Kommunalbestyrelsen“ ordene: „i primærkommuner“.

2. § 3, 2. pkt., affattes således:
„Der kan efter nærmere af socialministeren fastsatte regler tillægges formanden for det sociale udvalg et honorar.“

3. § 7, stk. 1, affattes således:
„§ 7. Amtsrådet skal sikre, at kommunerne i amtsråds kredsen har rådighed over pladser på et forsorgshjem. Amtskommunen overtager den direkte forsorg for personer, der optages på et forsorgshjem. I Københavns og Frederiksberg kommuner skal henholdsvis magistraten og kommunalbestyrelsen sikre kommunen rådighed over pladser på et forsorgshjem. Aftaler mellem amtskommuner eller Københavns eller Frederiksberg kommuner om ret til at råde over sådanne

*Gældende lov.***§ 11.**

Stk. 2. For de i §§ 7 og 8 nævnte institutioner og hjem skal der forefindes reglementariske bestemmelser om deres belægning og benyttelse, takster, bestyrelse og dennes myndighed over for beboerne, om disses rettigheder, forpligtelser og forplejning m. v. Der skal i reglementerne for forsorgshjem optages bestemmelser om disciplinære foranstaltninger og om sikringsmidler, der ikke må gå ud over de i §§ 47 og 48 i borgerlig straffelov givne rammer, bortset fra, at det kan bestemmes, at de indlagte i tilfælde af grove ordensforseelser med samtykke af amtmanden (i de i § 16, stk. 1, 2. punktum, omhandlede kommuner af kommunalbestyrelsen) kan overføres til en lukket afdeling i indtil 3 måneder. Reglementerne skal godkendes af socialministeren. Et efter ministeriets skøn passende uddrag af reglementet ophænges i vedkommende hjem eller institution på en sådan måde, at beboerne let kan gøre sig bekendt med indholdet.

§ 13. Kommunalbestyrelserne er underkastet amtmandens tilsyn med hensyn til den praktiske ordning af forsørgelsen i henhold til denne lov. På landet kan dette tilsyn efter amtmandens bestemmelse udøves af amtsrådets valgte medlemmer. Amtmanden fører tilsyn med de inden for amtet beliggende institutioner og hjem bortset fra de i § 10 nævnte.

§ 50.

Stk. 3. Ydes der rejsehjælp, uden at betingelserne herfor efter stk. 1 er til stede, er den kommune, hvorfra hjælpen er ydet, forpligtet til — såfremt trangtilfældet ikke afbrydes derved, at der ikke i 3 måneder har været ydet hjælp — fuldt ud i 2 år fra tilflytningen at regne at refundere og selv at bære den kommunerne, det mellemkommunale refusionsforbund og staten påhvillende andel af udgifterne ved al hjælp, som derefter må ydes vedkommende i andre kommuner. Foreligger der grov tilsidesættelse af bestemmelsen i stk. 1, kan

Lovforslaget.

pladser skal forelægges socialministeren til godkendelse.“

4. I § 11, stk. 2, 1. pkt., udgår: „takster,“.

5. § 13, 2. pkt., ophæves, og i 3. pkt. ændres „Amtmanden“ til: „Amtsrådet“.

6. I § 50, stk. 3, 1. pkt., udgår: „det mellemkommunale refusionsforbund“.

Gældende lov.

socialministeren bestemme, at den nævnte begrænsning af refusionspligten til 2 år bortfalder.

§ 57. Når en her i landet hjemmehørende sømand forliser på dansk kyst, drager det sociale udvalg i den kommune, i hvilken han er kommet i land, omsorg for, at han uanset trang erholder fri hjemrejse, indbefattet kostpenge, samt den nødvendige beklædning. Hjælpen refunderes fuldt ud af statskassen.

§ 105. Kommunen har ikke krav på refusion fra andre myndigheder for udgifter til:

- a) administration,
- b) den i § 127 omhandlede forsorg for husvilde,
- c) medlemskontingenter til sygeforsikring og arbejdsløshedsforsikring efter de derom gældende love, jfr. dog § 115,
- d) formål, der som genstand for pligtarbejde eller af andre grunde efter den øvrige lovgivning ikke behøvede at medføre udgift for kommunen.

Stk. 2. For udgifter til sygehuse har kommunen, medmindre andet er bestemt, kun krav på refusion i forhold til de for indlæggelse på disse fastsatte takster.

§ 106. Genstand for refusion efter nedenstående regler er i øvrigt enhver understøttelse, der af vedkommende kommune er ydet inden for de af loven dragne grænser og under iagttagelse af de foreskrevne regler.

Stk. 2. Har en understøttelse bestået i naturalydelse, jfr. herved § 40, stk. 3, og der opstår tvivl eller strid om disses værdi, fastsættes denne af amtmanden i den overøvrighedskreds, hvortil den kommune,

Lovforslaget.

7. § 57, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

8. I kapitel XVII udgår alle overskrifter bortset fra kapiteloverskriften.

9. I § 105 indsættes foran stk. 1 som nye stykker:

„**§ 105.** Med de neden for nævnte undtagelser refunderer staten opholdskommunen 75 pct. af udgifter, der er afholdt i overensstemmelse med loven.

Stk. 2. Staten refunderer alle udgifter, der afholdes i henhold til §§ 70 og 71. Endvidere yder staten fuld refusion af udgifter for personer, der forsørges her i landet efter § 21, stk. 2, samt af udgifter i medfør af § 23.

Stk. 1 og 2 bliver herefter *stk. 3 og 4.*

10. § 106, stk. 1, ophæves, og *stk. 2 og 3* bliver herefter *stk. 1 og 2.*

Gældende lov.

som fordrer refusion, henhører, for de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuners vedkommende dog af socialministeren.

Stk. 3. Ethvert tvivlsspørgsmål om, hvorvidt en understøttelse, der påtænkes ydet, eller som er ydet, kan anses for lovlig eller nødvendig, og om de beregnede eller anvendte omkostninger kan anses for passende, afgøres af amtmanden, eventuelt socialministeren, i overensstemmelse med de i § 16 fastsatte regler.

§ 103. Af den hjælp, som kan være genstand for refusion, yder statskassen ud over refusionen i henhold til §§ 70 og 71:

1) $\frac{3}{10}$ af de udgifter, som i henhold til § 111, nr. 1-3, er genstand for mellemkommunal refusion (heri indbefattet kommunernes egen andel af disse udgifter),

2) $\frac{8}{10}$ af udgifterne i henhold til §§ 53, 54, 55, 56, stk. 1, og 73,

3) fuld refusion af:

a. udgifter til personer, der forsørges her i landet efter § 21, stk. 2, samt udgifter i medfør af § 23,

b. udgifter til børnebidrag m. v. i henhold til afsnit IV,

c. udgifter efter § 57,

d. udgifter i henhold til § 7, stk. 3, i det omfang, de ikke dækkes af den i medfør af § 11 fastsatte takst for opholdet.

Stk. 2. (Ophævet ved lov nr. 116 af 15. april 1964).

Stk. 3. Endvidere refunderer staten — bortset fra behandling på sygehuse og tuberkulosestationer efter den derom gældende lovgivning — udgifterne til:

1) personer, der som lidende af venerisk sygdom tages under kur for offentlig regning efter de særlige regler herom, og

2) personer, der er taget under offentlig eller vederlagsfri behandling efter den særlige lovgivning om epidemisk eller smitsom sygdom, derunder lov om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse. Herfra undtages udgifter til behandling af fnat, der refunderes efter § 111.

Stk. 4. Endelig kan socialministeren efter indstilling fra vedkommende amt bestemme, at der til kommuner, der kan godtgøre at have haft særlig store udgifter til forsørgelse

Lovforslaget.

11. § 103 ophæves.

Gældende lov.

af fra udlandet hjemvendte danske statsborgere, kan ydes et ekstraordinært tilskud af statskassen.

§ 110. Amtet (amtskommunen og amtets købstæder i forening) overtager den direkte forsorg for dem, der anbringes på de i § 7 omhandlede forsorgshjem.

Stk. 2. Den del af udgifterne til driften af forsorgshjem, som ikke refunderes i medfør af reglerne i § 108, stk. 1, nr. 1 og 3 d, samt § 111, nr. 1, fordeles efter udløbet af hvert regnskabsår, efter at være godkendt af amtmanden, på amtsråds kredsen og de i forbindelse med samme stående købstæder efter folketal. I København afholdes de af stadens kasse.

Stk. 3. Udgifterne påhviler amtet fra den dato, henvisningen til forsorgshjem er sket.

§ 111. Der ydes efter reglerne i §§ 122-24 mellemkommunal refusion for:

1) $\frac{7}{10}$ af de takster for ophold på forsorgshjem, der fastsættes af socialministeren i medfør af § 11,

2) $\frac{7}{10}$ af tilskud ydet i henhold til § 8,

3) $\frac{4}{10}$ af samtlige øvrige udgifter til hjælp efter denne lov, for så vidt de ikke skal bæres af opholdskommunen selv eller af staten i henhold til § 108.

§ 112. Af de udgifter, som efter foranstående bestemmelser kan være genstand for refusion, bærer opholdskommunen følgende andele:

1) $\frac{2}{10}$ af udgifterne i henhold til §§ 53, 54, 55, 56, stk. 1, og 73,

2) (Ophævet ved lov nr. 116 af 15. april 1964).

3) $\frac{3}{10}$ af samtlige øvrige udgifter, i hvis endelige afholdelse opholdskommunen ikke udtrykkelig er fritaget for at deltage.

Stk. 2. I tilfælde, hvor omstændighederne medfører, at en kommune efter bestemmelserne i § 55 må yde hjælp i et sådant omfang, at udredelsen af den opholdskommunen påhvilende andel af hjælpen efter socialministerens skøn bliver uforholdsmæssig byrdefuld for vedkommende kommune, eller hvor i øvrigt ganske særlige forhold i en kommune måtte tale herfor, kan socialministeren efter

Lovforslaget.

12. § 110 affattes således:

„**§ 110.** Staten refunderer 75 pct. af de af socialministeren godkendte udgifter vedrørende forsorgshjem. Der ydes dog fuld refusion af udgifter, der afholdes i henhold til § 7, stk. 3.“

(med hensyn til stk. 1 henvises til ændringsforslag til § 7, stk. 1, 2. og 3. pkt.)

13. §§ 111 og 112 ophæves.

Gældende lov.

forhandling med finansministeren træffe bestemmelse om nedsættelse eller eventuelt fuldstændigt bortfald af den kommune påhvilende andel af udgiften, således at refusionen fra statskassen forhøjes tilsvarende.

§ 113. Den kommune, der har ydet hjælpen, jfr. § 19, har dog krav på at erholde den en kommune i henhold til § 112 påhvilende del af udgiften ved offentlig hjælp refunderet af en tidligere opholdskommune (den retlige opholdskommune) efter reglerne i §§ 114-116 i følgende tilfælde:

1) så længe pågældende for en anden kommunes eller sin der virkende sygekasses regning er anbragt i et i den faktiske opholdskommune beliggende alderdomshjem, børne- og ungdomshjem, plejehjem for kronisk syge eller lignende eller i et privat plejehjem;

2) når pågældendes ophold i kommunen skyldes indkaldelse til militærtjeneste, indlæggelse i hospital for sindslidende, åndssvageinstitution, epileptikerhjem, tuberkulosesanatorium, forsorgshjem eller andre lignende institutioner eller hjem eller i offentlige eller private sygehuse, i rigshospitalet, landshospitalet i Sønderborg og fødselsanstalten i Jylland eller i lignende centrale helbredelsesanstalter, samt når opholdet skyldes anbringelse på en i henhold til § 5 i lov om revalidering godkendt revalideringsinstitution eller anbringelse af en mødrehjælpsinstitution. For så vidt særlige forhold måtte bevirke, at en i en kommune beliggende institution, der ikke omfattes af foranstående bestemmelse, påfører kommunen udgifter til forsørgelse af personer, der ikke i øvrigt er hjemmehørende i kommunen, i et omfang, der må anses for uforholdsmæssigt stort, og som ikke opvejes af de fordele, som kommunen på anden måde har af, at vedkommende institution er beliggende i kommunen, kan socialministeren efter forhandling med de ledende kommunale organisationer og Københavns magistrat sidestille en sådan institution med de i 1. punktum omhandlede. Endvidere har opholdskommunen krav på at erholde den en opholdskommune påhvilende del af udgiften ved offentlig hjælp refunderet af en tidligere opholdskommune, når pågæl-

Lovforslaget.

14. I § 113, 1. pkt., udgår ordet „dog“ samt ordene „i henhold til § 112“.

Gældende lov.

dendes ophold i kommunen skyldes fængsling, udståelse af straf, fuldbyrkelse af andre strafferetlige retsfølger eller andet af offentlige myndigheder fremtvunget ophold. En forudsætning for, at opholdskommunens andel af udgiften kan kræves refunderet i henhold til foranstående, er det dog, at pågældende ikke samtidig har bevaret et hjemsted i vedkommende faktiske opholdskommune; sådant hjemsted kan for en ægtemands vedkommende efter omstændighederne også erhverves ved familiens flytning til hans faktiske opholdskommune i tiden mellem indkaldelsen til militærtjenesten, indlæggelsen i hospital for sindslidende o. s. v. og ydelsen af offentlig hjælp.

§ 120.

Stk. 3. Opgørelser med begæring om refusion i henhold til § 108, stk. 1, nr. 1 og nr. 3 d, og § 111, nr. 1, fremsendes til socialministeriet af hjemmenes bestyrelser efter regnskabsårets afslutning og inden en af socialministeren fastsat frist. Opgørelsen forsynes med attestation af hjemmets revisor. Refusionen anvises herefter af socialministeriet, således at statskassen forlods udreder den kommunerne påhvilende andel.

§ 122. Efter at de poster i kommunens årlige regnskab, der er genstand for statsrefusion eller mellemkommunal refusion, jfr. §§ 108 og 111, på sædvanlig måde er revideret af de kommunale revisorer og derefter decideret, indsendes en afskrift af hver af posterne med tilhørende bilag inden den 1. september til amtet. Efter at have gennemgået og om fornødent berigtiget det således modtagne materiale indberetter amtet inden den 1. december til socialministeriet, hvor stort et beløb der for hver enkelt kommune vil være at fordele på landets kommuner efter reglerne i §§ 123-124, hvorhos amtet inden den 15. december indsender det reviderede regnskab til socialministeriet. De nærmere regler for affattelsen af de omhandlede regnskabsposter fastsættes af socialministeren. Fra de i § 16, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner indsendes regnskab og indberetning inden 1. oktober direkte til socialministeriet.

Lovforslaget.

15. § 120, *stk. 3*, affattes således:

„*Stk. 3.* Socialministeren fastsætter regler for refusion af udgifterne vedrørende forsorgshjem.“

16. I § 122, *stk. 1*, udgår i *1. pkt.* ordene „eller mellemkommunal refusion, jfr. §§ 108 og 111“, og *2. pkt.* affattes således:

„Efter at have gennemgået og om fornødent berigtiget det således modtagne materiale indsender amtet inden den 15. december det reviderede regnskab til socialministeriet.“

*Gældende lov.***§ 122.**

Stk. 2. Inden en af socialministeren fastsat frist skal hver kommune til amtet indberette:

- a) Summen af de indkomstbeløb, der i kommunen har været grundlag for ansættelse af personlig skat til opholdskommunen i det løbende skatteår uden nedsættelse med personfradrag og eventuelt hustrufradrag.
- b) Den samlede til kommunen afgiftspligtige grundværdi i henhold til lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme samt det samlede beløb, hvorved ejendomsværdien overstiger grundværdien for samtlige ejendomme i kommunen, bortset fra ejendomme, der i medfør af nævnte lovs §§ 7-9 og 20-21 er fritaget for kommunal grundskyld og ejendomsskyld.

Stk. 3. Det i stk. 2 a) omhandlede indkomstbeløb vil for Københavns kommunes vedkommende yderligere være at forhøje med og for Frederiksberg og Gentofte kommuners vedkommende være at nedsætte med et beløb svarende til 10 gange det beløb, der for vedkommende kommuner beregnes som udligningstilsvær i henhold til loven om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

Stk. 4. Det i stk. 2 a) omhandlede indkomstbeløb vil for de i lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v. anførte centralkommuners vedkommende yderligere være at forhøje med et beløb svarende til 10 gange det for det løbende skatteår oppebårne afløsningstilsvær. For de i den nævnte lov anførte omegnskommuners vedkommende vil indkomstbeløbet være at nedsætte med et beløb svarende til 10 gange det kommunen for det løbende skatteår påhvillende afløsningstilsvær.

Stk. 5. De i stk. 2 nævnte oplysninger indsendes ved amtets foranstaltning snarest til socialministeriet.

§ 123. De beløb, som i henhold til § 111 skal være genstand for mellemkommunal refusion, fordeles på samtlige landets kommuner med:

Lovforslaget.

17. § 122, stk. 2-5, § 123 og § 124 ophæves.

*Gældende lov.**Lovforslaget.*

1) $\frac{1}{3}$ i forhold til den enkelte kommunes indbyggertal ved den sidste almindelige folketælling,

2) $\frac{1}{3}$ i forhold til kommunens i henhold til § 122 opgjorte samlede indkomstbeløb,

3) $\frac{1}{3}$ i forhold til kommunens samlede afgiftspligtige grundværdi med tillæg af $\frac{3}{4}$ af det samlede beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger grundværdien for samtlige ejendomme, der efter lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme §§ 7-9 og 20-21 er fritaget for kommunal grundskyld og ejendomsskyld.

Stk. 2. Såfremt en kommune ikke rettidig har indsendt de i § 122 nævnte regnskaber og oplysninger, bemyndiges socialministeren til ved den følgende beregning af de i § 124 omhandlede beløb at anvende de for pågældende kommune ved sidste opgørelse foreliggende udgiftsbeløb og oplysninger, dog således at det for kommunen opgjorte udgiftsbeløb nedsættes med 10 pct., og at det i henhold til stk. 1, nr. 2, opgjorte indkomstbeløb forhøjes med 30 pct.

§ 124. Inden 31. december meddeler socialministeriet enhver kommune, hvilket beløb det påhviler den at udrede for det sidst afsluttede regnskabsår efter den i henhold til § 123 foretagne fordeling.

Stk. 2. Dersom det i stk. 1 nævnte beløb er større end det for vedkommende kommune i henhold til § 111 opgjorte beløb, påhviler det kommunen senest den følgende 31. januar til socialministeriet at indbetale forskellen mellem de to nævnte beløb.

Stk. 3. Dersom det i stk. 1 nævnte beløb er mindre end det for vedkommende kommune i henhold til § 111 opgjorte beløb, udbetaler socialministeriet senest den følgende 31. januar kommunen forskellen mellem de nævnte beløb. Til disse udbetalinger stilles de fornødne beløb til rådighed af statskassen.

Bilag 2.

Oversigt over refusionsreglerne.

	Efter gældende love			Efter lovforslag		
	Statsrefu- sion	Mellemkom- munal refu- sion	Kommuner- nes egen andel	Statsrefu- sion	Kommunens andel	
Lov om offentlig forsorg:						
Hjælp ved trang i almindelighed.....	$\frac{3}{10}$	$\frac{4}{10}$	$\frac{3}{10}$	75 pct.	25 pct.	
Langvarig sygdom.....	$\frac{3}{10}$	—	$\frac{2}{10}$			
Værnepligtige.....	$\frac{3}{10}$	—	$\frac{2}{10}$			
Krigsmæssige begivenheder.....	$\frac{3}{10}$	—	$\frac{2}{10}$			
Overgangshjælp til enlige mødre.....	$\frac{3}{10}$	—	$\frac{2}{10}$			
Visse syge børn.....	$\frac{3}{10}$	—	$\frac{2}{10}$			
Uddannelseshjælp til enlige mødre.....	$\frac{3}{10}$	$\frac{4}{10}$	$\frac{3}{10}$			
Forliste søfolk.....	$\frac{1}{1}$	—	—			
Alkoholskadede.....	$\frac{3}{10}$	$\frac{4}{10}$	$\frac{3}{10}$			
Forsorgshjem (normal refusion).....	$\frac{27}{100}$	$\frac{63}{100}$	$\frac{1}{10}$			
Lov om offentlig sygeforsikring:						
Barseldagpenge.....	—	$\frac{1}{1}$	—	100 pct.	—	
Fribefordring.....	—	$\frac{2}{3}$	$\frac{1}{3}$	50 pct.	50 pct.	
Lov om invalidepension m. v.:						
Selve pensionen.....	$\frac{64}{70}$	$\frac{6}{70}$	—	100 pct.	—	
Personlige tillæg.....	$\frac{64}{70}$	$\frac{6}{70}$	—	75 pct.	25 pct.	
Lov om folkepension:						
Selve pensionen.....	82 pct.	18 pct.	—	100 pct.	—	
Personlige tillæg.....	82 pct.	18 pct.	—	75 pct.	25 pct.	
Lov om pension og hjælp til enker m. fl.:						
Selve pensionen.....	$\frac{4}{5}$	$\frac{1}{5}$	—	100 pct.	—	
Personlige tillæg.....	$\frac{4}{5}$	$\frac{1}{5}$	—	75 pct.	25 pct.	
Overgangshjælp til enker.....	$\frac{8}{10}$	—	$\frac{2}{10}$	75 pct.	25 pct.	
Anden hjælp til enker.....	$\frac{3}{10}$	$\frac{4}{10}$	$\frac{3}{10}$			
Lov om omsorg for invalide- og folkepensionister:						
Udgifter vedrørende ophold på alderdoms- og plejehjem.....	}	Inden for en af socialministeriet fastsat takst samt for lommepengene ydes der refusion efter de for invalide-, folke- og enkepension gældende regler.			75 pct.	25 pct.
Lommepenge til pensionister på hjem.....					100 pct.	—
Lov om børne- og ungdomsforsorg:						
Kommunale udgifter.....	$\frac{3}{10}$	$\frac{4}{10}$	$\frac{3}{10}$	70 pct.	30 pct.	
Statsudgifter til institutionsforsorg m. v.....	$\frac{17}{20}$	$\frac{3}{20}$	—	100 pct.	—	
Statsudgifter til rådgivningscentre.....	$\frac{6}{10}$	$\frac{4}{10}$	—	100 pct.	—	
Lov om revalidering:						
Hjælp fra kommuner.....	$\frac{8}{10}$	—	$\frac{2}{10}$	75 pct.	25 pct.	
Lov om hjemmesygepleje (kommunernes udgifter)						
	$\frac{3}{10}$	$\frac{4}{10}$	$\frac{3}{10}$	70 pct.	30 pct.	
Lov om husmoderafløsning og hjemmehjælp						
	$\frac{4}{5}$	—	$\frac{1}{5}$	50 pct.	50 pct.	